

[Freddy Madsen.]

sig, men vi må stadig væk have en skepsis over for grundlaget, når vi her hører fremskridtspartiet og det konservative folkeparti strides om, hvem der egentlig er ophavsmand til det pågældende forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lysholt Hansen) (S):

Jeg er da glad for at kunne konstatere tilslutning til det forslag, vi har fremsat i fællesskab.

Jeg må kort sige til hr. Glistrup, at når det først kommer nu, så er det fordi jeg som formand for det tidligere udvalg har følt, at det var nødvendigt, at også partier her i tinget, som ikke har været repræsenteret i udvalget, kendte beretningen. Beretningen er afleveret her den 6. oktober 1975. Endnu inden den var afleveret, tog jeg initiativ til at lave et udkast til det forslag til folketingsbeslutning, som er nødvendigt for, at udvalget kan nedsættes. Det har altså ikke været tilstræbt at trække sagen i langdrag. Jeg forstod også på hr. Glistrup, at det heller ikke var hans ønske, og derfor er jeg glad for, at vi, som det nu tegner sig, kan slippe for en udvalgsbehandling, for jeg mener, at der er så stort et arbejde tilbage, at vi nu gerne skulle se at få udvalget nedsat.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal for god ordens skyld kort sige, at regeringen kan tilslutte sig det foreliggende forslag og håber på, at udvalgsarbejdet vil bringe afklaring af de i forslaget nævnte spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget til folketingsbeslutning direkte til anden (sidste) behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om visse

tjenestemandsretlige og pensionsmæssige forhold m. v. i forbindelse med gennemførelsen af lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand.
(Lovforslag nr. 79. Fremsat 13/11 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Otto Mørch (S):

Lovforslagets intentioner er man ikke i tvivl om, nemlig at give tjenestemandsansatte eller tjenestemandslignende ansatte personale rimelige og tilfredsstillende vilkår, når de som følge af loven om social bistands ikrafttræden den 1. april 1976 får tilbud om ansættelse i kommunalt regie ved overflytningen af en række sociale opgaver fra staten m. v. til kommunerne og amtskommunerne.

I alt berører loven — eller rettere kan loven komme til at berøre — 470 personer, der i dag er ansat i en tjenestemandsstilling eller i en tjenestemandslignende stilling på arbejdsområder som revalidering, mødrehjælpen, børneværnskonsulentarbejde og i statsungdomshjemmene.

Det er mit indtryk, at denne ansættelsesproces eller omflytningsproces flere steder allerede er ordnet på en god og en rationel måde både for den ansættende myndighed og for personalet. Det gælder bl. a. i det store Århus amt område, som jeg har kendskab til.

Jeg har bemærket mig, at lovgrundlaget er tilvejebragt for tjenestemandsansatte og tjenestemandslignende ansatte i overensstemmelse med gældende hovedaftale ved forhandlinger med tjenestemændenes centralorganisation.

Jeg vil gerne udtrykke enighed i, at vi vel kan forvente, at størstedelen af stats-tjenestemænd eller personale med tjenestemandslignende status vil modtage tilbuddet om kommunal eller amtskommunal ansættelse, og er dermed også enig i, at det sandsynligvis kun bliver få tilfælde, hvor tjenestemandsansatte eller tjenestemandslignende ansatte vil bevare deres gamle status fremfor overgang til kommunalt regie.

Jeg er også enig i, at når de nu får muligheden for at bevare deres status på alle områder med hensyn til løn- og pensionsvilkår, så kan og skal de ikke have mulighed blot som følge af opgaveomlægning for at kunne